

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED VÁROS ÉS A SZEGEDI JÁRÁS DOLGOZÓINAK LAPJA

XII. évfolyam, 153. szám

Ára: 50 fillér

Szombat, 1956. június 30.

Mai számunkból:

Gyorslista a III. Békekölesőn hatodik sorsolásáról

(2. oldal)

Feljegyzések a Szegedi Szalámigyár párttaggyűlésén

(3. oldal)

Aratási verseny

Egy héttel ezelőtt még künn a határban híre, nyoma sem volt az aratásnak. Ma már, amerre csak a szem ellát, a földeken sok helyen hosszú árpa és rozs keresztsorok mutogatják magukat.

A jelenlegi hűvös, változékony időjárás következtében gyorsan, de rapszódikusan érik a gabona. Ez a körülmény arra figyelmeztet bennünket, jól készülnünk fel. Megtörténhet, hogy az egyik helyen abba kell hagynunk a munkát s máshol folytatnunk, ahol az érés jobban kívánja az aratást. E nagy munkában, harci feladatban most gépállomásaink dolgozóit a legdöntőbb szó.

Az első aratási napok eredményei azt mutatják: a nagy munka kezdése nem találta készületlenül a szegedi járás gépállomásait. E héten hétfőn a szegedi határban és a járás területén csak itt-ott arattak leginkább kézzel. Kedden azonban már szinte mindenütt — ahol szükségessé vált ez — megindultak az aratógépek, kombájnokok is. Az igazi hajrára — a búza aratásáért — azonban még csak a jövő hét végefélét kerül a sor. A gépállomási mezőgazdászoknak, traktorista brigádvezetőknek ugyancsak helyén kell lenni az eszközök, szívüknek ahhoz, hogy a gondjaikra bízott területeken mindenütt szemvesztés nélkül és gyorsan haladjon a munka.

Az eddigiekből ítélve kedvező időjárással nemigen kecseltethetjük magunkat. De bármennyire kedvezőtlen is lesz az időjárás, nagy aratási feladatainkat képesek leszünk teljes sikerrel végrehajtani, ha ennek érdekében összes lehetőségeinket jól kihasználjuk. A gépállomásoknak elegendő gépük van. A jelenlegi gépállomáson 100 százalékos kihasználást számolva Szeged és a járás területén nagyobb mennyiségű kézikasza segítségével nélkül is be lehetne takarítani a termést. Tehát, ha jó szervezéssel biztosítjuk aratógépeink, kombájnjaink teljes kihasználását, s gondoskodunk a jó munkafeltételekről, aratásunk sikeres befejezése máris biztosítva van.

A tavalyi aratásban szerzett tapasztalataink arra intenek bennünket: a munka lendületes előrehaladásának egyik legalapvetőbb feltétele a széleskörű, minden aratásban részvevő dolgozóra kiterjedő aratási verseny. A gépállomási pártszervezetek kommunisztáitól, az igazgatóságoktól függ; lesz-e most is ilyen idősebb, fiatalabb dolgozókat egyaránt naponta nagyobb és nagyobb teljesítmények elérésére serkentő versenymozgalom. A Mórahalmi Gépállomás fiatal traktoristái, de a dorozsmai traktorosok is megmutatták tavalyi, a rossz idő nem lehet különösebb akadály az előrehaladásban. Több cséplő munkacsoportban ezzel a módszerrel dolgoztak: ha látták az emberek, hogy eső, vagy vihar közeledik, ponyvákkal, vagy ponyva híján szalmával betakarták a csépléses következő asztagokat, s egy órával az eső elmúlása után már ismét bűgött a gép. Az embereket nemcsak a nagyobb kereseti lehetőségek lelkesítették, de fűtötte őket az a gondolat is, vajon ezen a héten melyik brigád, melyik gép lesz az első. A Mórahalmi Gépállomáson például a munkaverseny első, második és harmadik helyezetteit kisebb ajándékokkal, cigarettákkal és egyebekkel meg is jutalmazták minden héten. Ezeket a jó ötleteket, tapasztalatokat most is hasznosítani kell. Már az aratás idején helyes lenne, ha gépállomásaink ifjúmunkásai széles, az egész megyére kiterjedő aratási és cséplési versenymozgalmat kezdenének: ki arat legtöbbet gépével, s melyik csapat cséplés legtöbbet. A Mórahalmi Gépállomáson a fiatalok beszéltek már erről. Lelekes készülődéseik a cséplő munkacsoportokba beosztott idősebb dolgozókat is magukkal ragadták. Nagyon sok idősebb cséplőmunkás kérte, hogy ifjúsági munkacsoportban szeretne dolgozni. Az efféle kérések mind teljesíthetők is.

Az aratási és cséplési munkaverseny egyik legnagyobb előre lendítője az lesz: hogyan gondoskodnak a dolgozókról, biztosítják-e számukra a jó munkakörülményeket. Az aratás, cséplés munkája talán az összes mezőgazdasági munkák közül a legnehezebb, legjobban igénybe veszi az embereket. Éppen ezért gondoskodni kell már most arról, hogy az aratásban, cséplésben dolgozó traktorosok, cséplőmunkások élelmézésére kifogástalan legyen. Mindennap időben jussanak el a jó meleg ételek, frissítő italok a tarlóba, a gépekhez.

Nagymértékben segíti előre az aratásban részvevő dolgozók versenyét a rendszeres, időről időre pontosan történő versenyértékelés is. Az emberek nagyon kíváncsiak arra, hogy más területeken, más gépeknél hogyan halad a munka, kik az elsők és kik vannak lemaradva. A múlt évben az értékelés és a verseny nyilvánossága körül még nagyon sok hibát tapasztaltunk, de minden bizonnyal ezekből a hibákból okultak most gépállomásaink vezetői.

Idei gabonatermésünk most nincsen egészen olyan, mint amilyen a tavalyi volt. Közepesek termés kilátásaink. Gépállomásaink és termelészövetkezeteink aratásban részvevő dolgozóit azonban még sokat tehetnek a terméseredmények javításáért azzal, ha versenyük egyik célkitűzése lesz: arassunk, csépljünk gyorsan, a megengedettnél alacsonyabb szemvesztéssel.

Épül az új szegedi kenyérgyár

Az alapozási munkákkal már végeztek, a válaszfalakat már »felhúzták« a padozatig, s a főfalak is háromnegyed részben készen vannak. A porta épület tetőzésre vár, s csak az előregyártott vasbetongerendák hiányoznak.

Mindezeket csak úgy tudja meg az ember, ha az építkezésen jár. Itt pedig még kevés szegedi fordult meg, hisz olyannyira eldugott helyen építkeznek. A Tolbuchin sugárútról, de még a Textilművektől se lehet észrevenni az új gyár építését. Aki nem ismeri a városrendezési tervet, el se tudja képzelni, hogyan szállítják ide a lisztet, s hogyan viszik el a kisütött kenyeret. Bizony ezt maguk az építők se tudják elképzelni, s már arról beszélnek:

elkészítjük jövő őszig a gyárat,

de a tanács elkészül-e addig az utcával? Mert itt egy új utcát nyitnak majd. A II-es Kórház és a Vasöntöde között már ki is jelölték — de csak térképen — s ha minden a régi, megszokott »ütemben« halad, talán jövőre hozzákezdhetnek az utca építéséhez, csatornázásához és kövezéséhez. Még az a szerencse, hogy a Tatarozó Vállalat udvara köves és így az építkezéshez szükséges anyagokat nem kell kukoricaföldeken keresztül fuvarozni. Egy kerítés-átvágással megoldották az anyagellátás biztosítását, de vajon megfelel-e ez az udvaron való átjárás a gyár megépülte után. Semmiestre sem felel meg, s jó lenne — ez az építők kérése — ha az építkezéssel együtt megkezdene az utca építését, nem utolsósorban pedig a csatornázást.

A panaszok, a borúlátás után azonban beszéljünk magáról az építkezésről.

A kenyérgyár tanépitkezés.

Két kőművestanuló-brigád és egy ácstanuló-brigád végzi itt a munkát. Alig három hónapja ismerkednek még a szakmával, de máris így beszél munkájukról Borbély Károly építési ellenőr.

— Minőségileg igen jó munkát végeznek a fiatalok. Beszűletére válna jó néhány építőmunkásnak, ha így dolgozna.

Még az a szerencse, hogy ezt bent az irodában mondta el, s nem a fiatalok előtt, akik talán ezt hallva dagadnának a büszkeségtől, s máris mesternek képzelnek magukat.

— Nem olyan gyerekek — hangzik a tiltakozás — Volt már dolgunk tanulókkal, de ők mások. Szófogadók, komoly szakmunkások akarnak lenni. Volt már úgy, hogy újra falaztak, de hát ez velejáruja egy szakma megtanulásának. Elsősorban nekik, a Pinter és a Krisztai kőművesbrigádoknak, valamint a Fűrj ácsbrigádoknak köszönhetjük, hogy a tervet eddig 110 százalékra teljesítettük — mondja »főnökük« Wéber István munkavezető.

Amikor az elismerő sorokat, a dicséretet nyilvánossá tesszük, emlékeztetjük a fiatalokat: az év végén, amikor tető alá kerül majd az új kenyérgyár,

ugyanest szeretnék inni!

Addig eltelik jó néhány hét s hónap. Erősebben süt majd

a nap, hűvös, szeles idők is jönnek, s ezek próbára teszik őket. S ezt le kell győzniük.

Magasodnak a falak, nemsokára talán messziről látszik, hogy Szegeden épül már második öt éves tervünk új létesítménye, a Kenyérgyár. Egyre többen és többen szereznek tudomást az új üzemből, egyre többen kísérik szemmel a munkákat. Beszélnek róla városunkban nemsokára. Ki jót, ki rosszat. Mi azt szeretnénk, ha csak jót mondanának, a megnyíló új utcáról, különösképpen pedig a tanépitkezésről, mely hosszú évtizedekig hirdeti az építők — jelen esetben a serdülő emberpalánták — munkáját.

Teljesítették első féléves tervüket

A FONALMENTŐ VÁLLALATTÓL JELENTIK: első félévi tervüket június 18-án teljesítették. Június 28-ig 90 ezer forint értékű áruval gyártottunk többet. Az üzem minden dolgozója hozzájárult ehhez, de különösen a csökkent munkaképességű dolgozók eredményeit kell kiemelni. akik minden igyekezetükkel a terv teljesítéséért dolgoztak.

A SZEGEDI KENDERFONÓGYÁR dolgozói is befejezték tegnap délelőtt első félévi tervüket. Ma már a terv túlteljesítésén dolgoznak.

AZ ÚJSZEGEDI KENDER-LENSZÖVŐ VÁLLALAT befejezte féléves tervét. Az első negyedévben 101,1, a második negyedévben pedig 103 százalékos teljesítményt értek el, a félév végéig 361 ezer forinttal csökkentették termelési költségüket.

Bölcsődei képek

A gyerekségnek is megvan a maga törvénye: egyedül nem érzi jól magát az apróságok — de annál na-

értülk mennek a szülőkhöz, alig akarnak elválni egymástól. S milyen szépek így együtt! Ahány gyerek, annyi tűzpiros róza — ahány gondozónő, annyi anya.

Azért is szeretnek ebben a bölcsődében ennyire a gyerekek, mert nemcsak tiszta ruhát, földiepret, csokoládét és jó ebédeket kapnak, hanem szeretetet is — ami az ő gyermek szívének nagyon fontos —, amire ők igen érzékenyek.

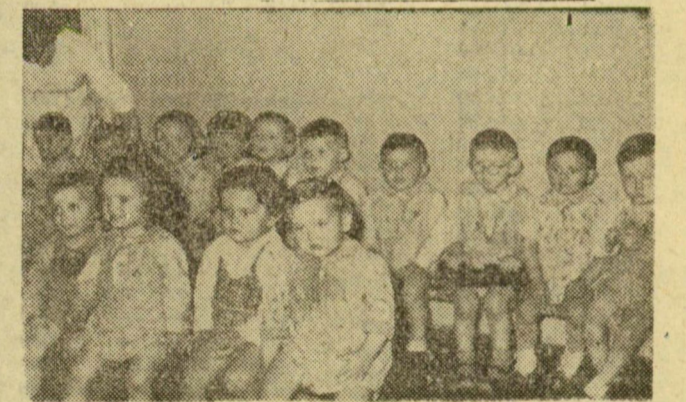
Ica néni, Rózi néni, Margit néni említsük, vagy a többieket a kedves gondozónők közül? Munkájuk után nem lehet köztük különbséget tenni. Anyáskodó szeretettel, és hozzáértéssel vigyáznak a dolgozó szülői gyermekeire, nevelik és tanítják is őket. Munkájukra nincsen norma és százalék, kötelességteljesítésük egyetlen mértéke az őszinte gyermekszerelem és a lelkiismeret.

A szülők erről még nem panaszkodtak — elégedettek munkájukkal, és hálásak is érte. A gondozónőnek pedig öröm a munka annyi bájos gyermek között, és öröm a megbecsülés is.

Nyerges Anna vezető gondozónővel nagy barátságban vannak az apróságok.

Gyobb a játék heve, a jólkedv, de még az étvágy is, ha többen vannak együtt. Hiába, már a gyerekekben is megvan az az ösztön, ami később, — mint felnőttnél is — vonzza őket egymáshoz.

Reggel, mikor a dolgozó szülő, átadja gyermeküket az Április 4. úti bölcsőde gondozónőnek, a gyerekek örülnek, tapsolnak egymásnak — s este, mikor

Nagy munka így összeszedni a pajkos gyerekeket. Ica „néni” még akkor is igazítja őket, mikor kattan a gép — s így ő marad le a képről.

Új árúk készülnek a Fonalméző Vállalatnál

A harmadik negyedévben tovább bővül a Fonalméző Vállalat áruinak választéka. A meglévő cikkeken kívül a lakosság kérésére az üzletekben rég nem látott hiánycikkek egyikét, a kékfestőt akarják pótolni. Ebből a szövött anyagból évek óta nem lehetett látni egy métert sem a szegedi Ruházati Boltokban. A vállalat szövődéje molinóból már közel ezer méter szövetet szőtt, s ezt el is küldte a Kiskunfélegyházi

Kékfestő Üzemnek festés végett. Ez az első mennyiség, ami júliusban forgalomba kerül. A harmadik negyedévben háromszor ennyi szövetet küldenek a kékfestő üzemnek.

A kékfestőn kívül a kötöttáru részleg is új választékkal bővíti áruit. Újfajta női hosszújjú és japánújjú pulóvereket készítenek fésűs gyapjából. Ezek a pulóverek enciánkék színben és háromféle méretben kerülnek forgalomba.

A szovjet turisták nyári szabadidejükben szívesen látogatnak el Grúzia mesés szépségű tájaira. Képünkön: a namahvani vízesés a Rioni folyón